

[Hans Pinstrup.]

bevaret i alle Tilfælde, og gennem Præstens Stilling som valgt Medlem af Skolekommissionen — og valgt vil han jo sikkert i næsten alle Tilfælde blive af de Grunde, jeg før nævnte, skal Tiden nok vise, at Præstens Stilling og Indflydelse Landet over vil vokse og ikke, som de Konservative mener, svækkes. Glemmes maa det heller ikke, at mange Mænd og Kvinder ud over vort Land fuldt ud vil kunne føre et forsvarligt Skoletilsyn paa alle Omraader.

Om Lovforslaget som Helhed vil jeg sige, at har man Tro og Tillid til de mange Tusinde enkelte Hjem ud over vort Land, stemmer man for dette Lovforslag, trods dets Mangler og enkelte uheldige Bestemmelser, fordi Loven vil øge disse Hjems Indflydelse og Ansvar paa Børneundervisningens vigtige Omraade. Udnyttet fuldt ud giver denne Lov Forældrene og Hjemmene et Vaaben i Hænde overfor det Tryk, der er under Opsejling fra teoretisk indstillede Lærerkredse og maaske nok velmenende, men overfor Livets Forhold uforstaaende Skoleteoretikere. Det er paa Tide, at Forældrene tager Føringen paa Skolens Omraade og ikke overlader den til Lærere og Skoleteoretikere.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Julin fremhævede saa stærkt for lidt siden, at Folketingets Venstre i ramme Alvor havde stillet Ændringsforslaget om, at der skulde være en Præst i Skoledirektionen i København. Det tvivler jeg saamænd slet ikke om, men forudsat at det er rigtigt, og det tror jeg, det er, vil det i Virkeligheden sige, at parlamentarisk er Folketingets Venstre overrumplet af Landstingets Venstre, ellers er det da meningsløst alt sammen. Hvorfor i Alverden blev det Ændringsforslag saa ikke stillet og holdt fast i Landstinget, hvor man vidste, at man kunde faa det gennemført?

Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Arnth Jensen og andre ærede Venstremedlemmer i denne Sal, at naar de saa stærkt har udtrykt deres Glæde over, at den højtærede Undervisningsminister og med ham Socialdemokratiet nu

er svinget med Hensyn til dette Program-punkt, Religionsundervisningen i Skolerne, synes jeg, de skulde holde Maade med den Glæde og undersøge, hvordan man nærmere har motiveret denne Stilling. Undervisningsministeren har netop i disse Dage sagt, at det var et Rudiment, der var tilbage af det gamle kirkelige Tilsyn. Deri maa jo ligge: Saa snart jeg har Magt, som jeg har Agt, skal det forsvinde. Men endelig — hvad jeg lægger meget mere Vægt paa, og hvad der slet ikke synes at være gaaet op for ærede Venstremedlemmer i denne Sal: den højtærede Undervisningsminister har nok talt om Religionsundervisningens Bibeholdelse og om det ønskelige i, at den blev bibeholdt, men han har derunder sagt, hvad der i Virkeligheden betyder noget ganske afgørende, at det skal være en særlig Art af Religionsundervisning, nemlig en Religionsundervisning paa et mere historisk Grundlag. Nogen nærmere Udredning af, hvad dette betyder, har vi ikke faaet, men jeg for min Del er ikke i ringeste Tvivl om, hvad det betyder i Undervisningsministerens Mund. Det betyder, at den Religionsundervisning, som vi har, den, der udføres paa Kirkenes Vegne af Lærerne i vort Folk, det er ikke den af Undervisningsministeren og med ham altsaa af de nuværende Magthavere ønskede. Nej, det, han ønsker, det er en Undervisning, som meddeler historisk, hvilke Religioner der har været, og hvilken Betydning de har haft i Udviklingen.

Vi har jo hørt det fremhævet saa mangfoldige Gange fra den Side, ogsaa fra radikal Side — og med de bedste Bevæggrunde, det tvivler jeg saamænd ikke om, for man siger: Man skal ikke og har ikke Ret til at paavirke Barnet, — at i Virkeligheden vil man ikke have en dogmatisk Undervisning i Børneskolen, det er det Program, man til syvende og sidst har. Og overfor det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens Glæde over de nyomvendte, der saa klart og tydeligt kom frem ved første Behandling og senere næsten har faaet legendarisk Betydning og gaar rundt i Venstrepressen — saaledes stod der den 10. Maj i et Venstreblad, „Viborg Stifts Folkeblad“, hedder det vist, at Undervisningsministeren og med ham Socialdemokraterne nu ønsker — det fremhæves